

Konštruktívna a deštruktívna komunikácia Komunikácia stratená v húšťave sveta Pozrite.

Máme tu rôzne náboženstvá, postavené na viere. Ja ale nemôžem uveriť v to, čo som nepochopil. Odkiaľ mám vedieť, že to, čo verím, je pravda? Slepá viera znamená pre mňa neúctu k pravde. Potom tu máme iné náboženstvá, ktoré sa chvália, že nestavajú na viere, ale na praxi. Ponúkajú rôzne meditačné praktiky. Ale zase ma len nútia robiť niečo, čo mi nie je vlastné. Ľudia tie praktiky nerobia preto, žeby im boli vlastné, ale preto, že očakávajú od nich nejaký zisk, pravdaže duchovný. Čiže inak povedané, pre vidinu zisku zapierajú to vlastné, seba samého. Pre mňa osobne je to teda popieranie úprimnosti a opravdovosti. Ďalej tu máme vedátorov najrôznejších, ktorí nestavajú na viere, ale ako tvrdia, na pravde. A čo je tá ich pravda? No že zapíšu pozorovania do nejakých myšlienok. Vytvorí sa v mojej hlave cudzia myšlienková konštrukcia a mám si myslieť, že mám poznanie? Nie! Veda nevie zodpovedať otázky, čo je život a kto som ja. A medzi múdrosťou a naučenými vedomosťami je veľký rozdiel. A nakoniec najväčšia skupina ľudí, tí si len tak užívajú život, ako vietor fúka. Spoločnosť sa ich snaží čo najviac zaťažiť a zaneprázdniť, aby nemali čas zamyslieť sa nad zmyslom toho kolotoča, aby náhodou potom na niečo neprišli a nechceli spoločnosť zmeniť.

Vyjdime z lesa

Kam sa podieť v tej húštine? Chcem mať život ako školu, chcem mať život ako cestu, chcem mať život postavený na skale a rebríkom ísť do neba. Nie do neba väčších zárobkov, ale do neba širšieho pochopenia, dokonalejšieho naplnenia šťastím a pocitom harmónie života. Ako teda? Tož v prvom rade samostatným hľadaním. Ale človek nie je samotársky tvor. Ak žijem len sám pre seba, život stráca zmysel. Ale ak žijem pre priateľov, zrazu má zmysel hocijaká maličkosť. A žiť v spolupráci s inými, to je vlastne komunikácia. Komunikácia je akákoľvek vzájomná interakcia, nielen slovná, hlavne skutková. Ako sklíbiť samostatnosť s kolektívnosťou? Zase len komunikáciou. V správnej komunikácii máš plný slobodný priestor pre vlastné sebavyjadrenie a máš plný slobodný priestor pre spoluprácu s inými. V správnej komunikácii ťa nikto nemôže

nútiť veriť v to alebo v ono. Ani vykonávať také či onaké meditačné praktiky. V komunikácii zostávaš sám sebou a teda nestrácaš úprimnosť ani pravdu. A máš široké pole, akým spôsobom môžeš rozvíjať vzájomné porozumenie a lásku.

Slnko komunikácie

Komunikácia je nielen priestorom pre život, je aj sebaapremenou. Konštruktívna komunikácia mení človeka k lepšiemu uvedomovaniu si seba, teda k úprimnosti a k opravdovosti. Niet tak dokonalého priestoru, ktorý umožňuje rozvoj všetkých vnútorných daností, ako je práve správna komunikácia. Meníme sa tým, že sa stávame viac sami sebou. Už sa nemusíme pretvarovať, hrať na iných, pretože sme prijatí takí, akí naozaj sme. (Pravdaže s výnimkou páchania zločinov.) A keď sme prijatí, začíname prijímať aj iných. Samo nás to učí rešpektovať samostatnosť a jedinečnosť každého tvora, ukazuje nám to radosť z toho, že robím radosť iným, učí nás to prajnosti a dobrosrdečnosti voči iným. Zisťujeme, že čím viac dávame, tým viac prijímame. A tak sa približujeme k láske. A láska je, tak hovoria múdri, základným kameňom našej bytosti, je tým, čím vpravde sme a vstupnou bránou k tajomstvám bytia. Takto sa komunikácia stáva duchovnou cestou. Bez toho, žeby človek v niečo veril alebo niečo hľadal, proste to len cíti, že niečo ho mení a mení ho to viac k sebapoznaniu a zároveň k jednote so všetkým.

Deštruktívna komunikácia

Tak toto bol popis, ako to vyzerá, keď komunikácia funguje. A čo, keď nefunguje? Potom tu máme problémy, ako ich vidíme všade okolo seba. Že deštrukcia existuje, o tom svedčí zničená príroda aj medziľudské vzťahy. To je všetko chybou komunikácie, neschopnosťou pochopiť, neschopnosťou rešpektovať a dať druhým životný priestor. A dúfam, že toto nechceme. Dúfam, že máme jasný smer, smerom k rozvoju a nie k deštrukcii. Čo je v komunikácii deštruktívne? Ak nedáme priestor k slobodnému a úprimnému sebavyjadreniu druhej strane, tak ničíme pravdu. A ak nemáme snahu ho pochopiť, ničíme lásku. A čo vyzerá ako chyba v komunikácii, ale nie je? Ak úprimne poviem, ako veci vnímam a niekto sa na to urazí alebo ho to rozčúli? Nie je to

moja chyba, lebo ja som bol pravdivý. Chyba je na druhej strane, že nebola prijatá moja úprimnosť. A ten človek si bude namýšľať, že ja som zrušil komunikáciu, že som nekomunikatívny a nijako nie je schopný pochopiť svoju chybu v nerešpektovaní pravdy, hoci mojej subjektívnej. Toto je bod, v ktorom sa veľmi často pošliapava pravda v tomto svete. Len aby sme niekoho neurazili, nedokážeme byť úprimní. Komunikácia by mala túto chybu napraviť. Ako? Tým, že budeme k sebe úprimní aj za cenu istých bolestí. A že sa na úprimnosť iných neurazíme.

Tak isto sa zdá byť chybou, keď neprijmem fantazmagórie a výmysly druhého. On má pocit neprijatia, lebo som neprijal jeho názory a domnienky. On má pocit, že ja som odmietol komunikáciu, že ho neprijímam. Ale ja len neprijímam lož alebo to, v čom žiadnej pravdy nevidím. Nemôže odo mňa chcieť, aby som pošliapal pravdu. Ale nech povie, prečo má také divné názory, ako k nim prišiel a tam možno nájdeme spoločnú realitu. Aj toto je častý prípad, keď ľudia lipnú na svojich vžitých názoroch a myšlienkových konštrukciách, ale nechcú a nevedia zostúpiť k ich zdroju, k ich podstate, teda k pravde samotnej. Túto neúctu k pravde treba napraviť komunikáciou. Ako? Tým, že nebudeme presadzovať názory, ale realitu vnímania, realitu poznávania, realitu života.

Suma sumárum: Ak nemáme lásku k pravde (grécky filoaletheia-filosofia), nie sme komunikatívni. A tiež, ak nemáme lásku k ľuďom (grécky filantropia).

Satan a diabol komunikácie

Keďže deštrukcie je okolo nás mnoho, sú ľudia, ktorí majú hlboko zakorenené deštruktívne vzorce správania. Keď sa ľudia stretnú, aby komunikovali a seba v obraz boží budovali, nájdú sa aj takí, ktorí prídu zámerne, aby rozvracali a búrali. To preto, lebo podvedome túžia dostať každého do takého deštrukčného stavu, v akom sa ich vnútro nachádza. Satan hebrejsky a diabolos grécky znamená odporca alebo aj žalobca, ohovárač. Títo ľudia neprestajne potrebujú všetkému odporovať a všetko obžalovávať. Niet v nich nič konštruktívneho, len samá deštrukcia. Čo s nimi? Prijatť ich rolu satanáša diabolského,

odporcu žalobného a dopriať mu obžaloby celého sveta, nech sa vyžaluje, nech si žiaľ vyleje. No kto ho má počúvať donekonečna, studňu jednu bezodnú? Po časovom limite ho treba odporučiť, nech sa ide žalovať do bútlavej vrby. Aj keď vrba vyschne, nová celkom rýchlo narastie.

Záver

Správne komunikovať, nielen slovom, ale hlavne skutkom, nielen na diskusiách, ale v celom živote, znamená budovať seba samého v chrám ducha, chrám pravdy, chrám lásky. Človek sa očistí od všetkej neúprimnosti, falošnosti a krivého videnia skutočnosti. A očistí sa od všetkej zášte voči iným, od nepravdy, závidosti a od všetkej deštruktívnosti voči životu a voči pravde. Umyje sa vo vodách čirej pravdy, priameho nazerania a vojde do svätyne lásky, všetko zjednocujúcej. Toť škola i cesta i rebrík do neba...